

Anna Kufel-Dzierzgowska

Owieczki, pow. Sieradz. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 66

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OWIECZKI, pow. Sieradz

Muzeum w Sieradzu

Stan owisko 1

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierzgowska, Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań, Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z IV - V okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest przy drodze z Owieczek do Klonowej, między strugą a drogą do Kolonii Liaski. Pierwsza wiadomość o odkryciach archeologicznych na tym terenie pochodzi z okresu okupacji / wzmianka R. Weinerta w "Vorgeschicht des Kreises Schieratz"/. Następnym odkryć dokonano w 1952 r.

W wyniku badań przestrzeni około 200 m² odkryto 43 groby popielnicowe i 1 jamowy przykryte resztkami zniszczonego przez rolników bruku kamiennego. 8 grobów uszkodzonych było przez współczesne wkopy. W 11 grobach zarys jamy był nieczytelny, w 21 popielnica była obsypana kośćmi przemieszanyymi z resztkami stosu. W trzech przypadkach pozostałości stosu złożono do osobnej jamy w pobliżu popielnicy. W grobie 36 popielnicę umieszczono w końcu dużej, owalnej jamy o wymiarach około 120 x 50 cm, wypełnionej całkowicie resztkami stosu.

W grobach znaleziono w sumie 105 zabytków, w tym: 1 brązową bransoletkę dziecięcą, 1 toporek kamienny, 12 waz, 8 amfor, 18 czerpaków, 10 mis uchwytych, 16 garnków o esowatym profilu, 2 czarki, 1 łyżkę glinianą, 1 grzechotkę gruszkowatą, 1 grzechotkę w kształcie beczułki i 26 naczyń zachowanych fragmentarycznie. Wśród grobów na wyróżnienie zasługuje grób nr 20.

W dużej, owalnej jamie stała waza zawierająca przemyte, spalone kości dorosłego osobnika. Wokół popielnicy zsypano resztki stosu. W drugim końcu jamy, na tej samej głębokości umieszczono niewielki garnek o esowatym profilu wypełniony spalonymi i przemytymi kośćmi dziecka. Przy tym naczyniu złożono mały garnuszek o podobnym kształcie, małe czerpaczek zdobiony na brzuscu rzędem pionowych kresek oraz grzechotki. Jest to jedyny grób podwójny odkryty na tym cmentarzysku.

Na podstawie zabytków cmentarzysko datować można na III - V okres epoki brązu. Użytkowane było przez ludność grupy środkowopolskiej kultury łużyckiej.

Badania nie będą kontynuowane.